

Bestemmelsen vil eksempelvis medføre, at en person, som tidligere har haft bopæl i Danmark, og som planlægger at vende tilbage hertil, vil blive pålagt afgift af midler vedkommende har indskudt i en udenlandsk fond eller trust i fem år forud for den fulde skattepligts genindtræden. For personer, der ønsker at flytte tilbage til Danmark, vil dette i betydelig grad reducere de skattemæssige incitamenter til at indskyde midler i en udenlandsk fond eller trust med henblik på at undgå dansk beskatning efter, at vedkommende er vendt hjem.

Mange lavskattelande har indført særlige regelsæt om fonde og trusts, der gør oprettelse og henlæggelse af midler til fonde og trusts nemt og relativt billigt. På grund af den frie bevægelighed for kapital er det samtidigt uproblematisk at overføre midler til sådanne enheder. Såfremt der foreligger en reel adskillelse mellem midlerne i en udenlandsk fond eller trust og den danske indskyders øvrige midler, samtidigt med at midlerne er unddraget den danske stifters fremtidige rådighed, vil adskillelsen blive anerkendt i skattemæssig henseende. Derfor vil afkastet i den udenlandske fond eller trust ikke skulle henregnes til indskyderens skattepligtige indkomst, ligesom midlerne ikke vil indgå i grundlaget for formueskatten. På trods af, at midlerne er adskilt fra indskyderens formue, vil indskyderen ofte have meget stor indflydelse på fondens aktivitet. Ydermere vil en del af fondens afkast kunne tilgå familie. Dansk fondsbeskatning herunder 20 pct.'s afgiften ved stiftelse af familiefonde - kan derfor uden videre omgås ved stiftelse af fonde i lavskattelande.

Afgiften udløses som udgangspunkt ved ethvert indskud i en lavtbeskattet udenlandsk fond eller trust. Dog skal der ikke betales afgift, hvis de årlige indskud ikke overstiger 10.000 kr.

Endvidere vil indskyderen kunne ansøge om dispensation fra afgiften, såfremt indskuddet foretages i en almenvelgørende eller på anden vis almenvelnyttig udenlandsk fond eller trust. Det er op til indskyderen at dokumentere, at den udenlandsk fond eller trust anvender sine midler til almenvelgørende eller almennyttige formål. Det kan eksempelvis ske ved, at indskyderen fremlægger vedtægter og regnskaber fra fonden eller trusten. Der kan dog alene lægges vægt på vedtægter o.lign., hvis de afspejler den reelle aktivitet.

Afgrænsningen af, om en fond eller trust må anses for almenvelgørende eller almennyttig, foretages efter de samme kriterier, som lægges til grund for bedømmelsen om fradragsadgang efter ligningslovens § 8 a samt fondsbeskatningslovens § 4, stk. 1. Efter disse bestemmelser er det dog en betingelse for fradrag, at fonden, foreningen m.v. er hjemmehørende

her i landet. Denne betingelse er naturligvis ikke gældende i relation til den hér foreslåede regel.

For at et formål kan anses for almenvelgørende eller på anden måde almennyttigt, kræves, at den kreds af personer eller institutioner, der kan komme i betragtning ved uddelinger, er afgrænset efter retningslinier af et objektivt præg. Formålet må således komme en videre kreds til gode. For at et formål kan anses for almenvelgørende, er det en forudsætning, at støtten ydes personer inden for en videre kreds, der er i økonomisk trang.

Almennyttige formål foreligger, når formålet ud fra en almindelig fremherskende opfattelse kan karakteriseres som nyttigt. Blandt sådanne almennyttige formål kan eksempelvis nævnes sociale, kunstneriske og andre kulturelle formål, miljømæssige, videnskabelige, humanitære, religiøse og undervisningsmæssige formål.

For en nærmere afgrænsning af, hvornår en fond m.v. driver almenvelgørende eller almennyttig virksomhed kan i øvrigt henvises til pkt. 21.3 i cirkulære nr. 147 af 19. august 1992 om fondsbeskatningsloven samt TS-cirkulære nr. 15 af 9. december 1992 om retningslinier for godkendelse af foreninger, fonde, stiftelser, institutioner m.v. efter ligningslovens § 8 A.

I relation til bestemmelsen anses en fond som en selvejende og selvstændig juridisk enhed. Afgrænsningen af, hvornår der foreligger en fond eller ej, er derfor overensstemmende med den fondsdefinition, som i øvrigt anvendes i Danmark. Det er en betingelse for reglens anvendelse, at fonden i det land, hvor den er oprettet, beskattes efter regler, som adskiller sig væsentligt fra de danske.

I modsætning til fonde er trusts ikke selvstændige juridiske personer. Ikke desto mindre anerkendes overførsel af midler til en trust i skattemæssig henseende. Det hænger sammen med, at der ved en truststiftelse normalt vil foregå en overdragelse af formuegenstande til et skattesubjekt, der ikke er hjemmehørende i Danmark.

De enkelte staters eller lavskattezoners trustregler kan være meget varierende. Der er dog visse fællestrekk, som går igen de fleste steder. I den typiske trust optræder tre persongrupper. En stifter, en bestyrer og nogle begunstigede. Som oftest opstilles der ikke egentlige formkrav - såsom registrering og lignende i offentlige registre - til truststiftelser, men der vil normalt skulle foreligge et stiftelsesdokument. Etablering af trusten foretages ved, at stifteren overdrager nogle midler til en eller flere bestyrere, som skal fordele midlerne og afkastet heraf blandt nogle begunstigede, som stifteren har opregnet i stiftelsesdokumentet.